

(1798); а на 1804 са подигна Сръбска-тата Кара Георгева завѣра.

Султанъ Селимъ III вѣше просвѣщенъ Слалмодържецъ, човѣколюбивъ и добродѣтеленъ, отъ първия денъ на вощараваніе-то си поогрыжиса да помогне на очевидно-то западаваніе на Турско-то царство, той имаше сичко-то са вниманіе да уллучши войскъ-тъ си; но негови-тѣ добри намѣреніа не сподучваха отъ противство то на еничери-тѣ. Еддно само що можѣ да избърши е направеніе-то на военно-то училище отъ което слѣддох време излъзоха доста-добри и учени чиновници. Горкый той Султанъ, като имаше доовро сърдце не можн да употреби рѣшителни мѣрки противу свирѣпство-то на еничери-тѣ, и станъ жертвъ на тѣхна-та яростъ. Прѣдди да навърши 19-та година на прѣстола, тѣ го свалиха и запрѣха го; тѣка той въ заатвора си имѣ време, да прѣдаде мысли-тѣ и намѣреніа-та си на вратовчед си Махмѣд-да II, като мѣ расправаше за нѣжда-та на прѣобразованіе-то въ Турціа.